

par minutah vsa ves bila v ognju. Ljudje so iz postelj bežali bosí, gologlavi, brez obleke. Kar ni dobilo prenočišča pri dveh ostalih kmetih, to je tavaló v sosedne vesi. Zavarovanih je 5, 4 pa so zamudili plačati premije. Revščina je velika, siromaki so sredi zime brez strehe, brez živeža, brez obleke. Kršćanska ljubezen kliče glasno na pomoč revam. Slov. bistriški dekan, č. g. Hajšek, se 14. t. m. s prižnice za Trnovske pogorelce prosili in precej nabrali pomoči. meščani so obleke in živeža poslali, občina Črešnovica je 50 fl. razdelila, a še je premalo. Prosimo torej, naj se usmili in pomaga, kdor zamore.

Lovro Stepišnik.

Dostavek uredništva: Čg. Gašpar Cenc, župnik v Črešnovcah (pošta Windisch-Feistritz) sprejemajo darove in jih takoj razdelijo. Tudi naše uredništvo in opravišništvo sprejme denarne miloščine ter jih odpošlje takoj č. g. župniku, imena p. n. dariteljev pa objavi.

Od Save. Posojilnico v Krškem se je v 1. občnem zboru 7. t. m. vendar posrečilo ustanoviti. Pri nas so bile radi tega težave, ker je malo premožnih ljudi, malo domoljubov, še manj bogatinov — prav veliko pa nevednih in revnih ljudi. Vendar je došlo k zborovanju v nedeljo blizu 40 ljudi raznega stanú in raznega materijelnega stanja. Med navzočnimi je bilo pa nekaj inteligentnih in imovitih ljudi, n. pr. okrajni glavar g. Weiglein, komisar g. Čop, vikar Knavr, meščani Gregorič, Jugovec, Rupert itd. Zbor je pričel s kratkim nagovorom in podukom g. Lapajne, ki je bil od zbranih tudi za predsednika pri zboru izvoljen. Zapisnikarja sta bila učitelja gg. Seidl in Cepuder. Pravila so se 2 uri pretresovala. Sprejela se je neomejena zaveza. Vstopnina določila se je na 1 glđ. Deleži bodo znašali po 12 glđ., katere je mogoče plačati tudi v dveh letih, po 50 kr. na mesec. Obresti se bodo računili od 4 do 6%. Društvena pravila je koj podpisalo 14 udov, več imovitih in veljavnih ter vzelo 69 deležev. Drugi udje so že deloma pismeno ali ustno pristop k zadrugi obljubili. Od 69 oddanih glasov so bili v načelstvo voljeni gg.: V. Pfeifer (68 gl.), A. Jugovec (58 gl.), J. Pfeifer (58), J. Lapajne (58) in J. Knas (35 gl.). Od 60 oddanih glasov so dobili pri volitvi v nadzorstvo gg.: Feliks Lenk (60), A. Janež (40) in F. Seidl (34 glasov).

Iz Ljutomerske okolice. (Preširnova svečanost), ki jo je napravila ljutomerska čitalnica v nedeljo dne 14. t. m., se je prav dobro obnesla. Vdeležitev tudi od strani kmetov iz okolice je bila jako obilna; tako je prav. Slavnostni govor g. Josipa F. . . . a je poslušalce za ljubezen do domovine jako navdušil. Tudi pevsko društvo, čeravno še mlado, nas je nepričakovano z lepimi pesmami razveselilo, tako, da se jih je več ponavljalo. Posebno prav lepa

prikazen napredka je, da celo naši kmečki mladenci se poprijemajo krasnega slovenskega petja. Res dobro znamenje za naš narod, ako se tudi kmet poprime krasoumnosti. Čem več bode omika in olikanost med kmeti napredovala, tem več bode naše ljudstvo postalo zavedno svoje veljave in moči; tem hitreje spremine razlika med kmetom in meščanom, in tem hitreje se poravnajo vse steze. Časi se res spreminjajo, kakor una „Staročeska“ pravi, in sicer na boljše. To naj si zapomnijo naši nasprotniki, ki še zmiraj smatrajo slovenskega kmeta za kako nižejšo stvar. Upamo, da ljutomerska čitalnica večkrat napravi take zabave J. . .

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Iz državnega zbora poizvemo, da precej preneha pobiranje novincev vojaških iz 4. starostnega razreda. Dobro, saj nekaj tolažbe sredi tolikih bremen, katerih nam nalagajo evropske mirovne razmere sredi strahovitega orožanja. Hrvatski poslanci so zahtevali, naj se izjemni stan v Bokah odpravi, ker ga ni treba. Niso bili uslišani, zoper nje glasovali so tudi slovenski poslanci, kar jim Hrvati gotovo zamerijo. — Česka zemljišna kreditna banka prišla je judom v kremplje in je uničena, česar se nemški liberalci silno veselijo. No, in to vsakemu razumu lahko pokaže, kdo da je ta polom iztuhtal. Le z Judi se naj Slovani ne pečajo, pustijo jih naj Nemcem, Madjarom in Italijanom. — Na ministra Konrada je se moralo uže precej vplivati, da je Šumana imenoval za ravnatelja ljubljanske gimnazije, Smoleja pa za nadzornika srednjim šolam. — Česki rodoljubi po vseh svojih mestih vro kupujejo loterijsne srečke Narodnega doma v Ljubljani, kar nas Slovence jako tolaži. — V Celovci vršila se je velika pravda zoper anarhiste ali „krvnike“. Obsojen pa je bil samo krojač Železnikar na 8 let v ječo zaradi veleizdajstva in kaljenja miru. Prišlo je mnogo žalostnega na dan, ki priča zopet, da človek brez vere strašno zajde; ti anarhisti so nameravali z dinamitom vse pokončati in ubogim ljudem z nasilstvom pomagati. — Ves svet se čudi izrednej surovosti nemških dijakov, ki na primer v Gradoi, še bolje pa na Dunaji grdo pijančevajo, divjajo in se pretepavajo hujše od najsurovejših vaških ponočnjakov. Da so temu večinoma neki profesorji krivi, na to pa nihče ne misli. Škoda za ubogo zapeljano mladino. — Novi knezoškof ljubljanski je napravil ugoden utis na svoje ovčice, posebno na duhovnike, katere je, zapustivši za trenutek sijajno gospodo pri glavnem obedu, počastil s svojo navzočnostjo in govorom v semenišči k obedu zbrane; za

uboge ljubljanske je daroval 500 fl. — Tržaških 1500 slovenskih očetov je prosilo slovenske šole za svojo deco; italijanska večina mestnega zbora je prošnjo zavrgla prav naduto. Slovenec plačuj, pravice pa ne smeš uživati!

Vnanje države. Železni Bismark je v državem zboru zahteval 10.000 fl. za novega uradnika, pa večina poslancev mu je odrekla. Strašno je razsajal. To kaže, da Bismark niti doma ni več vsemogočen, razven zoper katoliške mešnike in škofe. — Žalostna vest dohaja iz Poljskega katolišk mešnik podeli sv. zakramente iz pravoslavne v katoliško cerkev pristopivšej rodbini, a kmalu ga ugrabijo ruski policaji in odpeljejo v Astrahan v prognanstvo. Rusi utrjujejo Batum na armenskem obrežji Črnega morja. — Iz Macedonije pribežalo je v Sofijo 1500 Bolgarov, kder so zborovali in celo do angleškega ministra Gladstone poslali prošnjo, naj jim pomaga zoper turško trinoštvo. — Francozi so silno razdevani in popačeni po freimaurerjih in liberalcih, vendar je med njimi tudi veliko gorečih katoličanov, za novo cerkev Srca Jezusovega v Parizu naberejo vsaki mesec po 100.000 frankov, do sedaj skup 15 milijonov. — Otok Madagaskar je skoraj ves v francoskej oblasti, divji Howasi so bili tepeni, menje sreče imajo Francozi proti Kitajcem, ki se nikakor nečejo vклонiti, čeravno Angleži pritiskavajo naj se pogodijo s Francozom. — V Koreji na izhodu od Kitajskega nastal je punt zoper vse inozemce, 6 ministrov je umorjenih, in Angleži in Japonci izgnani. — V Severnej Ameriki hočejo blagu evropskemu po visokej colnini uvožnjo zabraniti iz vseh držav, kder ameriškemu zrnju, usnju itd. zaprek delajo.

Za poduk in kratek čas.

V Sarajevu.

IX. Položaj katoliške cerkve v Bosni je v obče sila žalosten. Katoličani so večidel prav siromašni in vlada katolikom ni prijazna. Ker je katolik in Hrvat v Bosni precej vse eno, tako se razume mržnja madjarskega ministra Kallay-ja in Civiladlatus-a bosanske vlade: pravoslavnega madjarskega Srba barona Nikolič-a. —

Srbstvo se, da bi se Hrvatska misel nebi širila v Bosni, povsod protežira in podpira. Radi te politike in razmer toraj katoličanstvo v Bosni tudi mnogo trpeti mora. Rimska stolica je po razgovoru med provincijalom č. oo. bosanskih frančiškanov in presvetlim g. nadbiskupom dr. Stadlerjem, temu priznala 43 župnij. Ker pa presvetli g. nadškof posvetnega duhovenstva razun 4 kanonikov in mestnega Sarajevskega župnika in svojega sekretara nima, tako se vse te župnije oskrbujejo, kakor

preje, č. oo. frančiškani. Preden iz Travniškega semenišča prvi duhovniki dušno pastirstvo nastopijo, preteče še nekaj let, ker je dosihmal komaj II. gimnazijski razred osnovan. Travniško semenišče, ki ga vodijo č. oo. Jezuiti, šteje okoli 40 učencev in je le po dobrotnih darilih posebno znanega grofa Lilienthala v Gradci, ki je naenkrat 30.000 fl. v to svrho daroval in še vsako leto po 1000 fl. pošilja, bilo osnovano. Za katoliške namene v Bosni ni denarjev.

Kdor siromaštva bosanskih katoliških cerkev ni sam videl, si ga niti predstaviti ne more. Slovenski rojaki, poznate kaj so pečnice, v katerih se lan tere? Enake le nekoliko večje so večinoma bosanske cerkve. Štiri stebri nosijo z deščicami pokrito streho. Ena stran te bajte je z deskami obita. Tam stoji potem priprosto stesana miza, na katero duhovnik, ko pride Božje službe opravljat, razprostre eno ali dve plahiti, položi na njo posvečeni kamen (portatile), postavi križ in dva svečnika in oltar je gotov. Vse te stvari in mešno knjigo, obleko in pripravo duhovnik še le seboj prinese mora, ker dostikrat pri taki cerkvi ni farovža in duhovnik pri kakem kmetu stanovati mora. Župnije so silno prostrane, verniki po 3—5 ure in dalje raztepeni; pastirovanje je toraj sila težavno. Dohodki dušnih pastirjev obstojé le v prosti bernji in katoliškim Bošnjakom se mora v pohvalo reči, da za sicer le male potrebe svojih duhovnikov lepo skrbé, kolikor njim lastno siromaštvo pripušča.

Dragi slovenski rojaki! Vi podpirate uže mnogo let in velikodušno katoliške misijone na Nemškem, v Afriki, Ameriki, Palestini, Kitajskem. Prav storite! Kraljestvo božje širiti je vendar vsak vernik dolžen. Toda gledé na Bosno in Hercegovino vzbujá nas k dobroti še naša slovanska kri. Usmilite se torej svojih bratov po veri in krvi v prvej vrsti. Začetek je storjen po družbi sv. Rešnjega telesa s sedežem v Mariboru. Nakolinite tej vedno več podpore! Bog bode obilen plačnik!

Smešnica 51. Šulvereinski župan v Razvanji piše: „Ercertifikat wohmit bestättiget wird daß die.....dortselbst zuständig ist und ihr daher zu Ihren und ihrem Sone unterstützung einer aufhülft zu gewertigen anempfohlen wird; Gemeindeamt Rosswien“. Ta mož je tudi djal, ko je izvedel, da bode kateket slovensko deco učil po slovenskem moliti: „no, wenn die slov. Kinder auch noch slovenisch beten müssen, dann Adieu Oesterreich.“ Takšno je maslo šulvereinske kulture.

Razne stvari.

(Prihodnja številka „Slov. Gosp.“) izide zaradi praznikov v soboto 27. dec. t. l.